

CANÇÓ DEL RISC

Si visc no visc.
L'amor del risc.
com m'abellia!
No l'he cercat:
me l'han donat
quan no el volia.
Si visc no visc,
que temo el risc
i sa mentida.
El cel és d'or
i, ardent, el cor
no vol cap brida.
Però hi ha el risc:
si visc no visc.

Per una treva,
per un oblit,
dono el neguit
amb clau i lleba.
No fos el risc...
Si visc no visc.
Vés onsevulla,
passa la mar que rulla
—per quin atzar?—
la mar que rulla
paranys i risc.
Si visc no visc.

Ni mar ni treva
ni l'or del cel.
La meva arrel,
si es torç, no es lleva.
Perquè, en el risc,
si visc, no visc.
Donaré ombra,
donaré flors,
fora del clos.
Feina sens nombre
dirà que visc.
Quan el gran risc
Vindrà a topar-me,
amb cor segur,
sense ningú,
sabré lliurar-me
al risc, al risc!